

Testament de Carnestoltes XXI — Carnaval 2002

Estimats fills... de puta!

Benvolguts Tarragonins,
porto molt males notícies:
el gran rei ha mort feliç
follant-se quatre novícies.

El qui us parla, Lucifer,
només és un aprenent
del gran rei del Carnaval,
però les he anat fotent:

he cardat pels descosits,
tal com mana el Carnaval,
practicant amb energia
fins i tot el sexe anal.

M'he drogat fins defallir,
l he begut sense fre;
he endrapat com un bèstia,
m'he tirat el món sencer!

Aprofito aquest moment,
ara que us tinc al davant,
per esbrincar-vos a tots
perquè m'esteu defraudant:

Feu un cony de Carnaval
de comparses, priva i ball,
però el sarcasme i la crítica
han anat aigüera avall!

Escolteu, doncs, resignats,
el llegat del nostre rei.
Agenolleu-vos, collons,
que el que us dic és santa llei!

Tarragona, 12 de febrer de 2002
«Jo, Carnestoltes XXI
en el pitjor dels estats
m'acomiedo, en no parar,
d'anar-me'n per tots costats.

Us arrio, abans no palmi,
la penúltima trallada
abans que la meva bilis
quedi aquí socarrimada.

No sé pas per quins set sous,
quan s'acaba una festa
sempre sona l'*Amparito*
com si es tractés d'una pesta.

Sigui Carnaval o Reis,
la Rua o la Cavalcada,
aquest pas doble tabarra
em deix la ment socarrada.

Pels músics de Tarragona
tinc de fideïcomís
un repertori de marxa
perquè no us calgui fer un bis

i pugueu canviar de tema
per a les meves absoltes:
toqueu-me una marxa fúnebre
i no sigueu poca-soltes;

que d'aquests ja n'hi ha prou
amb la trepa dels Borbons;
per la boca o per la figa,
sempre em toquen els collons.

La monarquia espanyola
ha tingut un any mogut:
el Príncep, sense la Sannum,
no sap què fer amb la puput.

La noruega era moderna,
se'l follava nit i dia;
duia tanta marxa a sobre
que s'ho feia amb la Sofia.

Fins i tot sé pels entesos
que a la Reina li agradava
que se li pixés a sobre
el fill que la masturbava.

Però es va acabar la festa
quan la Sannum va dir “no”
a fer un *ménage a trois*
amb la cunyada i senyor.

No serà reina d'Espanya
perquè no ha volgut cardar
amb la *mongui* de la Infanta
i el ruc que s'hi va casar.

Pobre idiota, el de Lugo:
tants anys veient-li la cara
a l'Helena en despertar
me l'han fet tornar *majara*.

Ja se sap, amb la noblesa...
follant cosins i germans
els defectes de la casa
a cada *polvo*, més grans.

Així que us llegeu, família,
uns quants rius contaminats
perquè us feu transfusions
i palmeu garratibats.

Preneu tots precaucions,
que el tema està malament,
i és que l'aigua de l'aixeta
pot fer de medicament.

Per què cal usar termòmetre
per mesurar-nos la febre,
si tenim les venes plenes
amb el mercuri de l'Ebre?

Empresaris i govern,
per activa i per passiva,
ens estan enverinant
i ens faran beure calç viva!

Doncs jo llegeu a aquests bandarres
condemnat a anar a l'infern,
una tomba plena d'àcid
per al seu cremar etern.

Això és de pel·lícula
de terror de les d'abans:
amb l'aigua que estem bevent
ens tornarem tots mutants.

I serem protagonistes
d'un vídeo de sèrie B
perquè ja no queden sales
de cine a peu de carrer:

Primer van ser els Catalunya,
ara, els Òscars han xapat,
si vols anar a cardar al cine
has d'estar motoritzat

I si no tens un vehicle,
o simplement no en fas ús,
tan sols et queda un sistema:
Has d'agafar l'autobús!

I aquesta sí que és bona,
perquè el cabró del Pallàs
fa pagar el bitllet a un euro.
Tal faràs, tal trobaràs:

Et llege una bicicleta
sense pedals ni seient
perquè et sentis, quan t'hi asseguis,
igual que el contribuent

De polítics prepotents
n'hi ha arreu del planeta,
mireu si no el dels ianquis:
d'anar estret de bragueta.

Que si abans els talibans,
que si ara les galetes...
El que et manca, Mr. Bush,
és un bon parell de tetes.

Aprèn del teu company Clinton:
no s'enredava amb bessones,
ell amb quatre o cinc becàries
passava sanes estones.

Per si un cas, gran dictador,
t'aboco en un bescuit
una bona dosi d'Àntrax
per si et mors en un descuit.

També hi ha exemples locals
d'aquest tipus de polític:
l'Honorable President,
aquell vell xaruc i artrític.

La seva última comèdia
ha estat buscar-se un hereu,
un titella que l'ajudi
a aguantar-li la creu.

El Mestre Ioda Pujol
ha trobat successió
i confia a l'Artur Mas
els afers de nació.

Mentre sigui convergent,
al capgròs li és ben igual
que es digui Tries o Mas,
fins i tot si es diu Nadal.

No teniu sang a les venes
ni tampoc res al cervell
i el Pepe, el del bigotet,
dia a dia ens fa la pell

I és que els de centre-dreta
s'abaixeu els pantalons
perquè l'Aznar us la clavi
fins al forro dels collons.

Per això ara el conseller
es posarà al capdavant:
El ninot de l'Arturet,
disfressat de Shin-shan,

pactarà amb les esquerres
per mantenir la cadira
que tant es creu que es mereix,
però l'ha tret de la fira.

Deixo als carallots polítics
d'Unió i de Convergència,
una cigala pansida
perquè els creixi la impotència,

a mi no em farà servei,
jo ja enfilo la foguera.
Però encara en queda un
que em provoca la caguera

i no voldria deixar-lo
sense una herència infecta,
adequada a un president
que em fa supurar el recte:

Ja no puc aguantar més,
m'explota la diarrea
quan veig l'Aznar ostentant
la presidència europea.

Tornem seixanta anys enrere,
no em fa punyetera gràcia
suportar una dictadura
amb contorn de democràcia.

Va dient a tort i a dret:
"Terrorisme! Terrorisme!",
mentre el repulsiu bigoti
amplifica el seu cinisme.

Que s'acabi aquest semestre
i ves-te'n a casa teva,
amorra't a la Botella
i casa ta puta hereva.

Et testo el que em surt pel cul
calentet i ben pudós.
Tarragonins... *apreteu*,
que ara mateix toco el dos!

No patiu, però, fills meus,
que els meus darrers i últims mots
us els tinc reservats
als qui esteu d'estaquiots

aguantant aquí al davant
aquest pal de testament.
O és que potser us penseu
que no acabareu rebent?

Em feu més pena que gràcia,
tot el sèquit de comparses,
heu d'aprendre a xumar
com ho fan les meves garses.

La meva festa és de sàtirs,
i a la Rua tot és ploma,
copieu de Sitges o Rio
i això ha de ser Sodoma.

Recordeu-vos de fa uns anys
quan us feia mal el fetge i
després de tanta disbauxa,
hàvieu de córrer al metge.

Començàveu la Quaresma
amb ressaca -com Déu mana-
incapaços de lligar
ni un canut de marihuana.

Preneu i beveu-ne tots,
del meu calze seminal...
ben segur que haureu d'emprar
Betadine vaginal!

Visca la festa i fora la moral,
i quan, tristament, m'hagueu d'enterrar,
us prego que seguiu la bacanal.
No pareu de privar, ballar i cardar

fins a arribar l'any que ve,
fins Carnestoltes Vint-i-dosè!»